

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/78/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813205264
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8813205264.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a sudcov JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Antónie Kandravej v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanej: S. O., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX Z. XXX, o zaplatenie 1.061,49 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 4C 347/2013-45 zo dňa 10. 12. 2013 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 4.9.2003 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru žalovanej a vydanie karty YES podľa príslušných ustanovení dojednaných v zmluve a v Úverových podmienkach s dohodnutým úverovým rámcom a pravidelnou mesačnou splátkou. Žalovanej boli následne finančné prostriedky žalobcom poskytnuté, tak ako je to zrejmé z predloženého splátkového kalendára.

V dôsledku neplnenia si povinnosti žalovanej sa stal celý dlh splatný dňa 25.2.2011.

Súd mal za preukázané, že žalovaná prostredníctvom poskytnutej úverovej karty vyčerpala finančné prostriedky v celkovej sume 5.686,79 eur a ďalej je nesporné, že žalovaná v prospech žalobcu následne jednotlivými splátkami uhradila sumu 6.541,63 eur, ako to vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. takáto zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať okrem iného sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vrátane ročnej percentuálnej miery nákladov. Ak žalobca percentuálnu mieru nákladov nemohol určiť, potom v zmysle ust. § 3 ods. 6 cit. zák. bol povinný spotrebiteľa informovať nielen o výške úverového limitu, ale aj o nákladoch spotrebiteľa a o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalobca však v danom prípade nepreukázal, že žalovanú ako spotrebiteľa o týchto náležitostiach informoval, pretože predmetná zmluva neobsahuje žiadne údaje o výške uplatneného úroku zo spotrebiteľského úveru, vrátane poplatkov uvedených v žalobnom návrhu. Podľa § 4 ods. 5 cit. zák. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené.

Pretože predmetná úverová zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 cit. zák., a to najmä údaje o výške úroku, iných poplatkov, vrátane ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. spôsobu jej výpočtu, uvedený spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o ročnú úrokovú sadzbu, výška tejto, prípadne spôsob jej výpočtu v danom prípade ani nie je uvedená v úverových podmienkach žalobcu. V hlave 6 § 9 úverových podmienok sa uvádza iba, že klient je povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Základná úroková sadzba pre účely výpočtu úrokov je uvedená v aktuálnom sadzobníku.

Súd tiež považuje za potrebné uviesť, že ak žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 6Co/95/2010, ktoré riešilo otázku revolvingovej zmluvy, tak ani závery, ktoré sú uvedené v dôvodoch označeného rozhodnutia nemôžu privodiť pre žalobcu iný záver, než je prijatý v tejto veci. Aj uvedené rozhodnutie totiž zdôrazňuje potrebu veriteľa poskytujúceho spotrebiteľský úver, aby aj pri ťažkostiach týkajúcich sa určenia RPMN pri uzavretí zmluvy, realizoval vo vzťahu k spotrebiteľovi v dostatočnom rozsahu informačnú povinnosť, tak ako to vyplýva z ust. § 3 ods. 6, 7 zák. o spotrebiteľských úveroch. Súd v súvislosti s uvedeným názorom poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/78/2012 zo dňa 19.12.2012.

V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania neobsahuje údaj o úrokoch, ale len údaj o výške mesačnej splátky vo výške 1.200,-Sk. Ani úverové zmluvné podmienky žalobcu na ktoré zmluva o úvere poukazuje ako na svoju neoddeliteľnú súčasť, neobsahujú žiadnu úrokovú sadzbu (hlava 6 § 9 úverových podmienok).

Ustanovenie § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy je v súlade s čl. 8 smernice, ktorá umožňuje členským štátom prijať právnu úpravu nad rámec smernice a takéto ustanovenie pôsobí dostatočne sankčné a odradzujúco. Úroky popri údajoch o celkových nákladoch (RPMN) majú svoje opodstatnenie, pretože úroky vyjadrujú cenu hlavného predmetu plnenia.

Účelom právnej úpravy (§ 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov. A to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§ 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch). Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaná však túto možnosť nemala, keďže výška úroku a poplatkov nie je uvedená v zmluve o revolvingovom úvere (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010).

Žalobcovi preto vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanej formou výberu hotovosti z bankomatu a nákupov tovaru platobnou kartou. Žalobca poskytol žalovanej celkovú sumu 5.686,79 eur, žalovaná vykonala žalobcovi jednotlivými splátkami úhrady vo výške 6.541,63 eur. Tým mu uhradila vyššiu sumu ako výška poskytnutých finančných prostriedkov.

Žalobcovi nemohol vzniknúť ani nárok na zaplatenie uplatňovanej zmluvnej pokuty. Súdy už v minulosti judikovali, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy.

Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí odvolací súd ako nepochopiteľný a ako nie dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR). V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s

rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

Neprijateľná inkorporačná doložka v danom prípade nemohla privodiť viazanosť úverových podmienok, a teda ani ustanovení o zmluvnej pokute.

Aj v prípade, že by bola zmluvná pokuta v danom prípade dojednaná platne, súd poukazuje na skutočnosť, že sa jedná o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 8% mal platiť aj úrok z omeškania, čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. V danom prípade ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanému ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednaní zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 8% mesačne z každej nesplatennej splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 8 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 96 % (8 % x 12 mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 96 % ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukázal aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011.

Vyhlásenie neplatnej inkorporačnej doložky má rovnaký dopad, ako v prípade zmluvnej pokuty aj vo vzťahu k úrokom z úveru a ostatným poplatkom. Úroky z úveru a ostatné poplatky obsiahnuté v úverových podmienkach, sa v prípade neprijateľnej inkorporačnej doložky nestávajú súčasťou zmluvy.

Z týchto dôvodov žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol tak, že žalovaná bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, zriekla sa však práva na náhradu trov konania, preto jej súd ani náhradu trov nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že uvedenie údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov bolo síce v zmysle citovaného ustanovenia § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak zákon v citovanom ustanovení § 3 ods. 6 ZSÚ výslovne počítá aj s možnosťou, že ročnú percentuálnu mieru nákladov v zmluve nebude možné jednoznačne určiť, pričom pre tieto prípady ZSÚ stanovil povinnosť informovať spotrebiteľa o úverovom limite, o nákladoch spojených s poskytnutím spotrebiteľského úveru, o spôsobe výpočtu RPMN a tiež o podmienkach zmeny a ukončenia príslušnej úverovej zmluvy. Žalovaná bola o úverovom limite informovaná na prednej strane zmluvy - bod 27. A tiež prostredníctvom výpisov z príslušného úverového účtu, ktoré boli žalovanej zasielané vždy jedenkrát mesačne. Žalovaná bola tiež informovaná o úrokoch v § 9 Hlavy 6, ako aj ostatných poplatkoch spojených s poskytnutím úveru - jednak v § 2 Hlavy 9, ako aj v príručke pre držiteľa úverovej karty a ako aj o spôsobe výpočtu RPMN prostredníctvom príručky pre držiteľa úverovej karty, ktorú žalovaná obdržala spolu s úverovou kartou. To znamená, že žalovaná sa pred podpisom zmluvy mohla s predmetnými údajmi oboznámiť a v prípade, žeby s nimi nesúhlasila, zmluvu by nepodpísala. O podmienkach zmeny a ukončenia úverovej zmluvy bola žalovaná informovaná na základe úverových podmienok - v Hlave 6., 7., 8 a 9. Ďalej v odvolaní uviedol, že dohoda o zmluvnej pokute bola medzi účastníkmi dojednaná platne, dohoda o nej spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti a táto bola v zrozumiteľnom znení obsiahnutá v úverových podmienkach, ktoré nesporne tvoria neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy. Prvou podmienkou inkorporácie je preto existencia inkorporačnej doložky. Touto doložkou sa odkazuje na celý text ÚP. Inkorporačná doložka musí byť dostatočne jasná a zrozumiteľná. Inkorporačná doložka predstavuje súhlas s inkorporáciou. Vzhľadom na skutočnosť, že inkorporačnú doložku žalobca výslovne uvádza na prednej strane zmluvy, má za to, že aj v prípade, ak by sa na daný úverový vzťah aplikoval Občiansky zákonník, úverové podmienky žalobcu by sa aj v takomto prípade stali jej platnou súčasťou. K veľkosti písma a čitateľnosti úverovej zmluvy a úverových podmienok má za to, že v tomto prípade sú úverové podmienky a celá úverová zmluva dobre čitateľné voľným okom, a to aj vo fotokópii, ktorá bola súdu predložená spolu s návrhom na začatie konania. V právnom poriadku Slovenskej republiky neexistuje osobitná právna úprava týkajúca sa veľkosti písma jednotlivých zmluvných ustanovení formulárových zmlúv. Žalobca sa domnieva, že pokiaľ by žalovaná pri podpise

zmluvy nevedela zmluvu a jej súčasti prečítať, namietala by túto skutočnosť už pri jej podpise a takúto zmluvu by predsa nepodpísala. Na základe uvedeného má žalobca za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne aby rozsudok zmenil a vyhovel návrhu navrhovateľa v celom rozsahu.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení ku dňu vzniku zmluvy; ďalej len ZoSÚ) spotrebiteľským úverom treba rozumieť dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) ZSU zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkových záverov vyvodil správne právne závery. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na vecne správne právne závery prvostupňového súdu a len na ich doplnenie uvádza nasledovné:

Súčasťou bežného hospodárskeho života je poskytovanie úverov zo strany podnikateľov pre spotrebiteľov. Ide o jednu z mnohých možností postavenia spotrebiteľa na trhu. Dňa 4.9.2003 uzavreli žalobca a žalovaná úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES

O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere by nemali byť žiadne pochybnosti (§ 23a zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZoOS“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, cit.: „Typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.“).

Žalovaná vystupovala v právnom vzťahu ako fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, t.j. ako spotrebiteľ. Naopak žalobca ako predávajúci, podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby (§ 2 ods. 1, 2 ZoOS).

V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi neobsahuje údaj o úrokoch, ale len údaj o výške mesačnej splátky vo výške 39,83 Eur (1200,-Sk) (čl. 4). Ani Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., na ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere poukazuje ako na svoju neoddeliteľnú súčasť, neobsahujú žiadnu úrokovú sadzbu (čl. 4-5). V hlave 6 §

9 Úverových podmienok úveru je uvedené, že klient je povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Mesačná úroková sadzba je stanovená ako súčet základnej úrokovej sadzby a odchýlky uvedenej na prednej strane tejto listiny. Základná úroková sadzba pre účely výpočtu úrokov je uvedená v aktuálnom sadzobníku poplatkov (čl. 5).

Dohodnutá výška mesačnej splátky vo výške 39,83 Eur (1200,- Sk) predstavovala tak nielen splátku istiny, ale i úroku. Zo zmluvy nebola zrejma ani výška ročnej percentuálnej miery nákladov, a nie je zo zmluvy ani zo žiadnej listiny predloženej žalobcom možné vyvodiť záver, že by bol spotrebiteľ preukázateľne pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Žalobca v tomto smere v podanom odvolaní odkazuje na úverové podmienky a na príručku pre držiteľa úverovej karty. Pre spotrebiteľa podstatné údaje, akým je ročná percentuálna miera nákladov, resp. údaj o nákladoch spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré mu umožňujú poznať rozsah svojho záväzku, nemožno nahradiť odkazom na obchodné podmienky, ani na príručku. V predmetných písomnostiach môže spotrebiteľ dôvodne predpokladať, že obsahuje iba ustanovenia technického a vysvetľujúceho charakteru, preto im nemusí klásť podstatnú dôležitosť v rozsahu, akú im pripisuje žalobca.

Odvolací súd poukazuje na význam obchodných podmienok cit. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013: „V praxi se zásada poctivosti projevuje mimo jiné tím, že text spotřebitelské smlouvy, obzvláště jedná-li se o smlouvu formulářovou, má být pro průměrného spotřebitele dostatečně čitelný, přehledný a logicky uspořádaný. Například smluvní ujednání musí mít dostatečnou velikost písma, nesmějí být ve výrazně menší velikosti, než okolní text, nesmějí být umístěna v oddílech, které vzbuzují dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti dopadá i na aplikaci všeobecných obchodních podmínek. I ve spotřebitelských smlouvách je možno všeobecné obchodní podmínky uplatnit, nicméně taková aplikace má nejen uvedená formální omezení, nýbrž i omezení obsahová.

Je třeba zdůraznit, že obchodní podmínky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složitě formulované a malým písmem psané formě skryl dodavatel ujednání, která jsou pro spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodavatel učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu.

V této souvislosti Ústavní soud upozorňuje na to, že nelze závěry Ústavního soudu interpretovat jako a priori vyloučení (příkladem) jmenovaných podstatných ujednání ze spotřebitelských smluv obecně, nýbrž zejména jako omezení jejich uplatnění v tzv. všeobecných obchodních podmínkách. Ústavní soud nyní odhlíží od skutečnosti, že fakticky je smluvní svoboda spotřebitele při určování, které ujednání bude uvedeno ve smlouvě a které ve všeobecných podmínkách, pouze zdánlivá, neboť obě listiny ve formulářové podobě připravuje dodavatel a s ohledem na nepoměr ve vyjednávací síle dodavatele a spotřebitele je na první pohled patrné, že se spotřebitel jen stěží může domoci změny předem připravených smluvních ujednání.“

Odvolací súd sa preto stotožňuje s konštatovaním prvostupňového súdu, že úverová zmluva neupravuje údaj o úroku ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere iba odkazuje na Úverové podmienky, ktoré následne odkazujú na Sadzobník poplatkov. Zmluva o revolvingovom úvere bola preto správne prvostupňovým súdom posúdená ako bezúročná a bez poplatkov (§ 4 ods. 5 ZoSÚ). V rámci Úverových podmienok bola upravená tiež zmluvná pokuta, ktorú si žalobca žalobou uplatnil. Prvostupňový súd aj v tomto rozsahu uznal žalobu ako nedôvodnú s poukazom na nedodržanie zákonnej požiadavke písomnej formy dojednania o zmluvnej pokute, keďže sa v dôsledku netransparentnej inkorporačnej doložky nestala súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere. Z vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu Českej republiky je nepochybný záver o zlom úmysle dodávateľov (arg. „nepočíná si v právním vztahu poctivě“), ak dojednanie o zmluvnej pokute vložila do obchodných podmienok.

Žaloba bola vzhľadom na vyššie uvedené správne zamietnutá ako nedôvodná, keďže žalovaná ako spotrebiteľka žalobcovi uhradila vyššiu sumu ako je suma zodpovedajúca poskytnutej istine úveru zo zmluvy o revolvingovom úvere.

Za tohto stavu odvolací súd s osvojením si dôvodov rozsudok prvostupňového súdu ako správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Odvolateľ nebol v odvolacom konaní úspešný a tomu zodpovedá i výrok o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.